

ESBJERG LÆRERFORENING

DLF - KREDS 100

**ESBJERG LÆRERFORENING
GENERALFORSAMLING**

kreds 100

2021

Formandens mundtlige beretning

Betegnelsen, det forsømte forår, fik i 2020 og nu igen i 2021 en helt ny og anderledes betydning, og det bliver i det hele taget nok et år, som vi aldrig kommer til at glemme.

Corona-pandemiens indtog og nedlukningen af samfundet gav anledning til mange modsatrettede følelser hos mange af os. På den ene side har den medført et utal af alvorlige bekymringer og frustrationer, og på den anden side har den betydet, at mange fik øjnene op for, hvad langsomhed og nærvær har af positive betydning – både i privatlivet og arbejdslivet.

På skoleområdet betød genåbningen for de yngste elever, at vi på mange måder fik lidt af en drømmeskole med mindre hold, bedre rengøring, færre lærere omkring klasserne og en høj grad af professionelt råderum.

Der synes at være bred enighed om, at vi skal tage lære af sidste forårs skole, og det er jo som udgangspunkt godt. Dog synes der at være større interesse i at fremhæve kvaliteterne ved den højere grad af effektivitet og fleksibilitet ved det digitale og virtuelle arbejde, end der synes at være interesse for erfaringerne, der peger på, hvad flere ressourcer kan gøre.

En læring, som er helt omkostningsfri, og som forhåbentligt kan drages ind i Esbjerg Kommunes deltagelse i frikommuneforsøget, er gevinsten ved det øgede professionelle råderum, som sidste forårs skole bød på.

Det mindre fokus på læseplaner, test og mål betød for mange, at de oplevede en større grad af meningsfuldhed i arbejdet, og da meningsfuldhed og følelsen af at gøre en forskel er det, der driver langt de fleste i lærerfaget, så må det være i alles interesse, at vi bruger den erfaring fremadrettet.

Selvom corona-pandemien ikke er den eneste forklaring, så er der nok ingen tvivl om, at den også kom til at påvirke forhandlingerne om en lokal arbejdstidsaftale for lærere og børnehaveklasseledere i Esbjerg kommune.

Der er sagt og skrevet meget om forløbet, så jeg vil ikke gøre andet her end at konstatere, at vi ikke kunne nå til enighed om en aftale for skoleåret 20/21.

Som bekendt betød restriktionerne også, at vi ikke kunne holde den årlige generalforsamling som en fysisk generalforsamling. Det var ikke med vores gode vilje, at vi ikke kunne mødes og hylde medlemsdemokratiet, som vi plejer, og vi var også kede af, at det betød, at vi ikke kunne give Kenneth Nielsen den afsked, som vi synes, han havde fortjent.

Som kandidat til formandsposten var den virtuelle form også en lidt flad fornemmelse for mig personligt, men jeg håber og tror på, at en fysisk generalforsamling ikke ville have betydet et andet udfald af det valg, I tog den aften. I hvert fald har jeg oplevet utrolig stor opbakning fra rigtig mange kanter, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at ytre en særlig stor tak til de ansatte på kontoret, tillidsrepræsentanterne samt de valgte i kredsstyrelsen. Jeg er meget bevidst om, at et formandsskifte ikke udelukkende har betydet ny og frisk energi for jeres vedkommende, og I skal vide, at jeg sætter utrolig stor pris på ikke bare samarbejdet, men også den hjælp og støtte, I har givet mig i min nye opgave. Selvom jeg helt naturligt stadig har en del at lære, så føler jeg alligevel, at jeg kan stå her i dag med en rimelig god mavefornemmelse.

De forskellige faser med nedlukning, genåbning, nød- og fjernundervisning har betydet, at vi på kontoret har fået ekstra mange henvendelser fra jer medlemmer både igennem jeres tillids- og arbejdsmiljørepræsentanter og også direkte til os på kontoret. Den helt særlige situation har givet anledning til mange praktiske, etiske, pædagogiske og sundhedsmæssige udfordringer i jeres arbejdsliv, og det

har ind imellem været svært at svare fyldestgørende på de mange komplekse spørgsmål, der kommer. I skal dog vide, at jeres henvendelser eller spørgsmål aldrig er i vejen. Som det fremgår af vores vedtægter, er kredsens formål at varetage jeres pædagogiske, økonomiske og tjenstlige interesser samt at styrke sammenholdet mellem medlemmerne, og det gør vi bedst ved at have indgående kendskab til de problemstillinger, I støder på, så I må aldrig holde jer tilbage.

Danmarks Lærerforening og Esbjerg Lærerforening er jer, medlemmer, og det blev særligt tydeligt under forhandlingerne og urafstemningen om A20, at medlemsdemokratiet er noget, vi skal værne særligt om.

Det gjorde et stærkt indtryk på mig, at urafstemningen gav anledning til en ind imellem meget aggressiv diskussion om medlemsinvolvering og demokratiet i foreningen. Det er sundt, at vi som forening rummer det holdningsmæssige spænd, som enhver urafstemning nok altid vil synliggøre, men jeg bliver trist, når nogle bruger polarisering og dæmonisering af andre for at fremme egen position eller holdning. Derfor glæder jeg mig over, at man internt i Danmarks Lærerforening har igangsat forskellige pilotprojekter for at styrke foreningens sammenhængskraft. Vi skal holde op med at definere os selv og hinanden, som enten ja- eller nejsigere og i stedet dyrke den demokratiske debat, hvor nuancerne og de gode velovervejede argumenter får plads. Hvis vi skal holde den polarisering og politikerlede, som vi ser i samfundet generelt for døren her i vores forening, så skal vi have et kontinuerligt fokus på, hvordan man som medlem kan deltage i og bidrage til medlemsdemokratiet, men også acceptere og rumme, at holdningerne er mange.

Udfaldet af urafstemningen om A20 på det kommunale område førte som bekendt til et ja på landsplan. I vores kreds var der dog et flertal af jer, som valgte at stemme nej. Jeg er sikker på, at I hver især har haft jeres grunde til at stem-

me, som I gjorde, og at de grunde har været næsten lige så mangfoldige, som antallet af afgivne stemmer. I kredsstyrelsen tolkede vi dog resultatet som en klar melding fra jer om, at I ønsker mere klare og forpligtende rammer om jeres arbejdstid.

Igennem tillidsrepræsentanterne og ved lyttemødet i efteråret fik vi mange gode input til, hvordan disse rammer kunne defineres. Disse input har vi haft med i forhandlingerne om en lokal arbejdstidsaftale for lærere og børnehaveklasseledere i Esbjerg Kommune for det kommende skoleår.

Forhandlingsforløbet har, som skrevet og sagt andre steder, været præget både af et fælles ønske om at nå til enighed og ind imellem også af frustrationer over, at enigheden syntes svær at opnå. Derfor var det med en vis tilfredshed, at vi kunne underskrive den endelige aftale ved udgangen af januar. Med aftalen mener jeg, at vi har lagt fundamentet til et forbedret samarbejde, ikke bare om fordelingen af opgaverne, men også om skolens udvikling. Der bliver uden tvivl spørgsmål og fortolkningsforskelle, som vi løbende må tage stilling til, og aftalen ændrer desværre ikke på det fundamentale problem, at balancen mellem ambitioner og ressourcer ikke er god nok.

Udmeldingen om, at Esbjerg Kommune var udtaget til at deltage i det såkaldte velfærdsforsøg, hvor folkeskoleområdet blev fritaget fra statslige og kommunale regler og bureaukrati, blev endnu et argument for, at vi har brug for en lokal arbejdstidsaftale. Der lægges i høj grad op til, at det er de fagprofessionelles dømmekraft, der skal være med til at definere, hvordan vi laver god skole. Det kommer til at kræve et ekstraordinært engagement fra jeres side, og der tror vi på, at en lokal aftale kan være med til at sikre nogle rammer, som giver plads til det overskud, der er helt nødvendigt, hvis der skal tænkes nyt og anderledes.

At tale om frisættelse i en tid præget af restriktioner og nedlukning er i sig selv et paradoks. Oven i det kommer, at vi igennem de sidste mange år er blevet begrænset i vores indflydelse på skolens udvikling. Nogle taler om, at man har afprofessionaliseret lærerstanden ved at satse på såkaldte evidensbaserede metoder og ved at forsømme de pædagogiske drøftelser på skolerne. Vi har med andre ord vænnet os fra at begrunde vores undervisning ud fra egne faglige vurderinger og erfaringer, og derfor er det svært lige pludseligt at skulle bevæge os ud i en frihedsgrad, hvor det netop er vores faglighed, der skal i spil.

Vi skal naturligvis tage imod dette tilbud om frihed med en tro på, at det også kommer til at kunne mærkes helt ude i klasselokalerne, men med erfaringerne fra denne sidste periode med nødundervisning og de rigide krav om fuldt virtuelt skema, så kan man ikke fortænke nogen i at blive bekymret for, om alle parter omkring skolen nu også oprigtigt er klar til at være lydhøre overfor den fagprofessionelle stemme.

I hvert fald mente man fra politisk hold i Esbjerg Kommune ikke, at det var nødvendigt at inddrage medarbejderne i processen om fastsættelsen af de såkaldte ”hegnspæle”. Men risikoen for at lyde som et fornærmet skolebarn har jeg ytret min undren over, at man ikke fandt det relevant at inddrage Esbjerg Lærerforening eller i det mindste sende materialet i høring i de lokale MED-udvalg. Jeg er oprigtigt bekymret for, om vi i frisættelsens navn kommer til at smide barnet ud med badevandet. At vi er frisat betyder jo ikke, at vi nødvendigvis skal droppe alle tidligere initiativer og smide alt op i luften.

Uden at vide, hvad I hver især tænker, så har jeg da aldrig hørt nogen ønske at blive fri for lejrskolen til Rendbjerg, Smart skolestart eller kravet om et klasse-lokale pr. klasse – måske tager jeg fejl. Til gengæld ved jeg, at mange har øn-

sket, at skolestrukturen, MIL, Hjernen og Hjertet og Topi kom i spil i denne fri-sættelse. Det er dog alle ting, som er bevaret i ”hegnspælene”

Mit indtryk er, at der er stor forskel på, i hvor høj grad I er blevet inddraget i processen ude på skolerne. Nogle skoler har haft mange møder og drøftelser i forskellige fora, og andre melder desværre om en noget mere begrænset inddragelse. Det har hele tiden været og er stadig Esbjerg Lærerforenings fokus at arbejde for en så høj grad af inddragelse som muligt.’

I både Esbjerg og Fanø Kommune er man optaget af at tiltrække flere borgere, og de to kommuner synes også at være enige om, at rammerne om det gode familieliv samt attraktive arbejdspladser kan være med til at sikre dette.

De to kommuners budgetter blev sidste år påvirket med modsatrettede fortegn af udligningsreformen. Da Fanø Kommune stod til at miste et anseeligt beløb, valgte man at sætte skatten op, så serviceniveauet kunne holdes, og budgettet for Fanø Skole blev dermed også holdt i ro.

I Esbjerg Kommune, hvor man pga. udligningsreformen for første gang i mange år havde mulighed for at investere i folkeskolerne, valgte man dog en i mine øjne uambitiøs tilgang. Ganske vidst blev der bl.a. sat penge af til at starte renoveringen af skolernes udslidte ventilationssystemer, og man fandt også penge til en delvis tilbagerulning af den ellers planlagte lukning af talehørecenteret på Danmarksgade skole. Det er der grund til at glæde sig over – både for børn og ansatte, men når man samtidig indregner en faldende udgift til skolerne på baggrund af en fremskrivning i elevtallet, som medregner en fortsat stigning i andelen af elever, der går på fri- eller privatskole, så synes jeg ærlig talt ikke, at der er grund til at være sønderligt imponeret over ambitionsniveauet.

At kommunens deltagelse i frikommuneforsøget heller ikke har givet anledning til at tilføre ekstra midler, taler sit tydelige sprog, og vi kan derfor kun kigge misundeligt til Holbæk Kommune, hvor man både har tilført midler til at ændre skolestrukturen og i forbindelse med deres deltagelse i frikommuneforsøget.

Om ambitionerne for folkeskolerne og velfærden generelt ville være større med en anden borgmester eller en anden sammensætning i byrådet, det skal jeg ikke kunne sige, men jeg håber, at I uanset politisk ståsted vil være med til at sætte velfærdspolitikken på dagsordenen, når de kommunale valgkampagner for alvor går i gang inden længe.

I Kredsstyrelsen forsøger vi både direkte i dialogen med de forskellige partier og igennem vores repræsentation i Fagbevægelsens Hovedorganisation, FH, at bidrage med gode argumenter for investeringer i velfærden generelt og folkeskolerne i særdeleshed, og vi er bevidste om, at folkeskoleområdet langt fra er det eneste velfærdsområde, som råber på investeringer.

I efteråret valgte Danmarks Lærerforenings kongres en ny formand. Selvom de kongresdelegerede fra Esbjerg Lærerforening havde stemt på en anden kandidat end Gordon Ørskov Madsen, som løb med sejren, så har et formandsskifte og en ny konstituering i hovedstyrelsen og forretningsudvalget på flere områder allerede bidraget med tiltrængt fornyelse.

Et af Gordons valgtemaer var de mindre medlemsgrupper. I Danmarks Lærerforening står vi konstant i det dilemma, der er i, at foreningens medlemmer i langt overvejende grad er lærere i folkeskolen, imens en mindre gruppe medlemmer er fx børnehaveklasseledere, ansatte på SOSU-skoler, PPR og mange andre områder. Det vil helt naturligt betyde, at foreningens – ligesom denne beretnings fokus i høj grad er på den største medlemsgruppes interesser, men samtidig skal alle medlemmer føle og opleve værdien af deres medlemskab.

I mit eget valgoplæg sidste år forsøgte jeg at være ærlig omkring min egen begrænsede viden om arbejdsområder og vilkår for jer, som ikke er lærere i folkeskolen. Det var min ambition, at jeg det første år som formand ville gøre mere ved dette begrænsede kendskab, men jeg må erkende, at nedlukninger og restriktioner ikke har givet mulighed for at forfølge denne ambition i samme grad, som jeg havde håbet på.

Lige så snart, det igen er muligt og forsvarligt at mødes fysisk, så vil jeg prioritere at komme mere ud til jer og mødes mere med jeres repræsentanter. Det må I gerne holde mig op på.

Uanset hvor I udfører jeres opgaver, så er jeres daglige indsats og jeres opbakning til foreningen værdifuld, og vi vil i Esbjerg Lærerforening gøre meget for, at I også oplever, at vi er der for jer både politisk og i forhold til den rådgivning og vejledning, I har brug for.

En anden gruppe af medlemmer, som også må betegnes som mindre, men ikke mindre værd, er jer i seniorklubben, også kaldet fraktion 4. Det gør mig altså stolt, at foreningens fællesskab er attraktivt og meningsfuldt for så mange også efter tilbagetrækningen fra arbejdsmarkedet. Det vidner om en stærk foreningskultur, som vi for alt i verden må samarbejde om at bevare.

Esbjerg Lærerforening er jer medlemmer, og vores styrke og indflydelse er ligefrem proportional med jeres tilslutning og opbakning. Derfor vil jeg gerne opfordre jer alle til at deltage aktivt i debatten på klubmøder, i personalerummet, i læserbreve, på sociale medier og også gerne her på generalforsamlingen.

For nu skal der i hvert fald lyde et stort tak for jeres interesse og opbakning i det forløbende år og naturligvis også for jeres deltagelse ved denne generalforsamling.